

Getuigenis Remi en Lieve De Backer

Mijn loop avontuur begon op de allereerste MMC training in Middelkerke .

Een artikel in Trends trok mijn aandacht. Ik kreeg lid nummer 0003in hun business plan was er plaats voor 3000 potentiële leden ... vandaar de OOO !!

Ooit eens New York marathon lopen was een droom en vooral de O tot 42

was mij op het te zware lijf geschreven. Daar is het gezegde ontstaan : Er is nog veel werk aan dixit Wilfried .

Met mijn tennissloefkes aan kwam ik de kleedkamers van het Casino van Middelkerke binnen. Daar waar menig BV zich omkleedde van Frank Sinatra tot Eddy Wally. Ze hebben bij MMC altijd al een neus gehad voor gerenommeerde locaties.

De kennismaking met de andere leden verliep heel gemoedelijk en ik voelde mij meteen op mijn gemak. Gelijkgestemde zielen he ! Toen men mij vroeg hoeveel marathons ik had gelopen verbleekte ik wel even... ik zat daar tussen geroutineerde lopers. Mijn antwoord was ook duidelijk : waar is de kleedkamer van de "bleutjes" ?

Tijdens de briefing bleek dat we konden kiezen tussen een 15 of een 20 km !

Na de eerste meters was het duidelijk, we waren met 5 beginners en Wilfried. Dank zij zijn vaderlijke ontferming zijn we blijven lopen ...

Daarna nog een lekker maal en wat casino jetons verder konden we tevreden naar huis. Het smaakte naar veel meer.

3 jaar later en vooral 15 kg minder stond ik in New York 1991 ... 4 uur later aan de finish met een ongelooflijk WOUW. gevoel ... in mijn euforie heb ik toen aan Fred Lebow gezegd : volgend jaar sta ik hier weer.

We liepen toen nog met katoenen truitjes en een fietskoersbroek . Gewone loopschoenen zonder air, en op water en gedroogde Suzy abrikozen ...aan de finish dronken we ne liter coke en klaar .

Tijden werden met een gewone plastieken horloge gemeten en zeker niks netto of bruto . Mijn 4 uur 16 sec .. konden gerust afgerond worden naar 3 uur 59 min 59 sec.

20 marathons later hing ik , op mijn 60 st. , mijn loopschoenen aan een doringsboom in Zuid Africa. De 2 oceans marathon in Kaapstad was de kers op de lekkere taart .

Als derde voorzitter kon ik meehelpen aan de groei en bloei van mijn geliefde Club . Prachtige mensen ontmoet, veel vriendschap gekregen, Toppie .

Provinciale trainingen op vrijdag avond waren het hoogtepunt. Uitnodiging werden nog op papier en met de post verstuurd. Een A4 met een route planning mocht niet ontbreken ... leve de GPS. Als organisator ging je eerst op zoek naar een goed kindvriendelijk restaurant daarna kleedkamers en douches.

Parkoers uitzetten met de beroemde witte MMC pijltjes. Het was toen een uitstap met het hele gezin incl. schoonmoeder!

Een van de meest beruchte kleedkamer was er eentje van een Brabantse 4 de provincialer a la FC de Kampioenen . We waren al gelukkig dat er water uit de douchekop kwam.... 1 maal moesten we ons behelpen met emmerkes koud water maar je hoorde ons nooit mopperen.

Steevast ging de discussie over de gelopen Km- ers , geen ingewikkelde loop horloges maar gewoon op gevoel. Ook berucht was het steevast verloren lopen van paar leden ... altijd was er iets te beleven. In de Ardennen zijn we er een paar moeten gaan ophalen in een dorpscafé op 30 km van de finish mysterie nooit opgelost !

Dank vrienden allemaal, Suzy voor de boterhammekes met gekapt, Wilfried voor de loopschema's, de mooie loopreizen overal ter wereld, het gezonde leven als loper.

Samen met mijn Lieve, 5 kinderen en 6 kleinkinderen, heb ik een gelukkig leven. Deels in Zuid Afrika, waar ik mij inzet voor minderbedeelde kinderen, deels in de Vlaamse Ardennen waar ik geboren ben.